Väljaandja:	Vabariigi Valitsus
Akti liik:	välisleping
Teksti liik:	algtekst
Jõustumise kp:	29.03.2006
Avaldamismärge:	RT II 2005, 26, 88

Eesti Vabariigi ja Slovaki Vabariigi vahelise tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise leping

Vastu võetud 21.10.2003

Lepingu ratifitseerimise seadus
Teadaanne välislepingu jõustumise kohta
Eesti Vabariik ja Slovaki Vabariik,

soovides sõlmida lepingu tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimiseks ja maksudest hoidumise tõkestamiseks,

on kokku leppinud järgmises.

Artikkel 1. Lepingu subjekt

Leping kehtib selle isiku kohta, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi resident.

Artikkel 2. Lepingu ese

1. Leping kehtib lepinguosalise riigi ja selle kohaliku omavalitsuse või muu haldusüksuse kehtestatud tulu- ja kapitalimaksude kohta, sõltumata nende sissenõudmise viisist.

2. Tulu- ja kapitalimaksuna käsitatakse tulult või kapitalilt või nende osadelt võetavat maksu, mis hõlmab vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud kasult võetava maksu ning vara väärtuse kasvult võetava maksu.

3. Maksud, mille kohta leping eelkõige kehtib, on:
a) Eestis:
(i) tulumaks;
(ii) kohalik tulumaks;
(edaspidi *Eesti maks*);
b) Slovakkias:
(i) füüsilise isiku tulumaks;
(ii) juriidilise isiku tulumaks;
(iii) kinnisvaramaks;
(edaspidi *Slovaki maks*).

4. Lepingut kohaldatakse ka samasele või sama laadi maksule, mis kehtestatakse olemasoleva maksu asemele või sellele lisaks pärast lepingu allakirjutamist. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud teevad teineteisele teatavaks asjaomaste maksuseaduste iga tähtsa muudatuse.

Artikkel 3. Põhimõisted

1. Kui kontekst ei nõua teisiti, kasutatakse selles lepingus mõisteid järgmises tähenduses:
a) *Eesti*tähendab Eesti Vabariiki ja geograafilises mõttes Eesti territooriumi ning Eesti territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Eesti võib Eesti seaduste ja rahvusvahelise õiguse kohaselt teostada oma õigust merepõhja ja maapõue ning seal leiduvate loodusvarade suhtes;
b) *Slovakkia*tähendab Slovaki Vabariiki ja geograafilises mõttes Slovaki Vabariigi territooriumi, kus Slovakkia võib rahvusvahelise õiguse kohaselt teostada oma õigust;
c) *lepinguosaline riik*ja*teine lepinguosaline riik*on kontekstist olenevalt kas Eesti või Slovakkia;
d) *isik*on füüsiline isik, äriühing või muu isikute ühendus;
e) *äriühing*on juriidiline isik või muu iseseisev majandusüksus, keda maksustatakse kui juriidilist isikut;
f) *lepinguosalise riigi ettevõtja*ja *teise lepinguosalise riigi ettevõtja*on kontekstist olenevalt kas ühe või teise lepinguosalise riigi residendist ettevõtja;

g) *rahvusvaheline transport*on lepinguosalise riigi ettevõtja mere- või õhutransport, välja arvatud juhul, kui mere- või õhuvedu toimub ainult teises lepinguosalises riigis;
h) *pädev ametiisik*on:
(i) Eestis rahandusminister või tema volitatud esindaja;
(ii) Slovakkias rahandusminister või tema volitatud esindaja;
i) *kodanik*on:
(i) lepinguosalise riigi kodakondsusega füüsiline isik;
(ii) juriidiline isik või muu isikute ühendus, mis on asutatud lepinguosalise riigi seaduste alusel.

2. Kui lepinguosaline riik lepingut kohaldades kasutab lepingus määratlemata mõistet ja kui kontekstist ei tulene teisiti, lähtub ta lepingus käsitletud maksudega seotud mõistet tõlgendades selle riigi seadustes kasutatud määratlusest, arvestades, et maksuseadustes määratletud mõisted on ülimuslikud teistes seadustes määratletud mõistete suhtes.

Artikkel 4. Resident

1. Selles lepingus tähendab mõiste *lepinguosalise riigi resident*isikut, kes on selle riigi seaduste alusel maksukohustuslane elu- või asukoha, juhtkonna asukoha või asutamise koha või muu sellise kriteeriumi järgi. Mõiste hõlmab ka riiki ja selle kohalikku omavalitsust või muud haldusüksust. Mõiste ei hõlma isikut, kes on selles riigis maksukohustuslane üksnes seetõttu, et tema tuluallikas või vara asub selles riigis.

2. Kui lõike 1 kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, määratakse tema õiguslik seisund järgmiselt:
a) ta on selle riigi resident, kus tal on kodu; kui tal on kodu mõlemas riigis, siis on ta selle riigi resident, millega tal on tihedamad isiklikud ja majanduslikud sidemed (edaspidi *eluliste huvide keskus*);
b) kui eluliste huvide keskust ei ole võimalik kindlaks määrata või kui isikul ei ole kodu kummaski riigis, siis on ta selle riigi resident, kus ta tavaliselt viibib;
c) kui isik viibib tavaliselt mõlemas riigis või kui ta ei viibi tavaliselt kummaski neist, siis on ta selle riigi resident, mille kodanik ta on;
d) kui isik on mõlema lepinguosalise riigi kodanik või kui ta ei ole kummagi lepinguosalise riigi kodanik, lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel.

3. Kui lõike 1 kohaselt on isik mõlema lepinguosalise riigi resident, otsustavad lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud tema suhtes lepingu kohaldamise kokkuleppe teel; see ei kehti füüsilise isiku kohta. Kui kokkuleppele ei jõuta, ei käsitata isikut kummagi lepinguosalise riigi residendina ja lepingus ettenähtud eeliseid talle ei kohaldata.

Artikkel 5. Püsiv tegevuskoht

1. Selles lepingus tähendab mõiste *püsiv tegevuskoht*äritegevuse kindlat kohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtja äritegevus.

2. Püsivaks tegevuskohaks peetakse esmajoones:
a) juhtkonna asukohta;
b) filiaali;
c) kontorit;
d) tehast;
e) töökoda;
f) kaevandust, nafta- ja gaasipuurauku, karjääri ning muud loodusvarade kaevandamise kohta.

3. Püsiva tegevuskohana käsitatakse:
a) ehitusplatsi või montaaži- ja seadmestamistööde kohta ainult juhul, kui tegevus selles kohas kestab üle üheksa kuu;
b) lepinguosalise riigi ettevõtja töötajate või muu personali kaudu nõustamis-, juhtimis- või muu teenuse osutamist üksnes juhul, kui tegevus toimub teises lepinguosalises riigis ja kestab kokku üle kuue kuu kaheteistkümnekuulise perioodi jooksul.

4. Eelmistest lõigetest olenemata ei peeta püsivaks tegevuskohaks ettevõtja äritegevuse kindlat kohta, kus:
a) ettevõtja kasutab rajatist talle kuuluva kauba ja materjali ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
b) ettevõtja hoiab oma kaubavaru ainult ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
c) ettevõtja hoiab endale kuuluvat ja teisele ettevõtjale töötlemiseks antavat kaupa;
d) ostetakse ainult ettevõtjale vajalikku kaupa või kogutakse talle vajalikku teavet;
e) tehakse muid ainult ettevõtjale vajalikke ettevalmistus- või abitöid;
f) tehakse ettevõtjale vajalikke ettevalmistus- või abitöid mitmel punktides a–e loetletud eesmärgil.

5. Kui isik tegutseb ettevõtja nimel ning on volitatud sõlmima ja tavaliselt sõlmib lepinguosalises riigis tema nimel lepinguid, siis lõigetest 1 ja 2 olenemata on ettevõtjal selles riigis püsiv tegevuskoht nende tehingute kaudu, mis on teinud tema nimel tegutsev isik; sätet ei kohaldata, kui isiku tegevus piirdub lõikes 4 loetletud eesmärkidel tehtavate toimingutega, mis ei muuda tegevust selle lõike tähenduses püsivas tegevuskohas toimuvaks. See lõige ei kehti lõikes 6 nimetatud isikute kohta.

6. Ettevõtjal ei ole teises lepinguosalises riigis püsivat tegevuskohta, kui tema äritegevus selles riigis toimub ainult maakleri, komisjonäri või muu sõltumatu vahendaja kaudu ja selle isiku tegevust võib käsitada tema tavapärase äritegevusena.

7. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühingul on teise lepinguosalise riigi residendist äriühingus enamusosalus või kui äriühingu tegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil teises riigis, ei anna see alust käsitada üht äriühingut teise äriühingu püsiva tegevuskohana.

Artikkel 6. Kinnisvaratulu

1. Tulu, sealhulgas põllumajandusest või metsandusest saadud tulu, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib maksustada selles teises riigis.

2. Mõiste kinnisvara määratletakse vara asukoha riigi seaduste alusel. Kinnisvarana käsitatakse kinnisasja päraldist, eluskarja, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat seadet, maaomandit käsitleva seadusega sätestatud õigust, optsiooni või muud kinnisvara omandamise õigust ja kinnisvara kasutusvaldust ning õigust saada tasu maavara leiukoha ja loodusvara kasutamise või kasutusõiguse omandamise eest. Kinnisvarana ei käsitata laeva, paati ega õhusõidukit.

3. Lõige 1 kehtib kinnisvara isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulu kohta.

4. Kui osalus äriühingus annab selle omanikule õiguse kasutada äriühingu kinnisvara, siis võib selle õiguse isiklikust kasutamisest, rendileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulu maksustada selles lepinguosalises riigis, kus kinnisvara asub.

5. Lõiked 1, 3 ja 4 kehtivad ka ettevõtluses ja kutsetegevuses kasutatavast kinnisvarast saadud tulu kohta.

Artikkel 7. Ärikasum

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasum maksustatakse ainult selles riigis. Kui ettevõtja tegutseb püsiva tegevuskoha kaudu ka teises lepinguosalises riigis, võib seal maksustada selle kasumiosa, mida saab omistada püsivale tegevuskohale.

2. Lõiget 3 arvestades käsitavad lepinguosalised riigid püsivale tegevuskohale omistatava kasumina seda kasumit, mida püsiv tegevuskoht eeldatavasti saaks, tegutsedes iseseisvalt samadel või sama laadi tingimustel samal või sama laadi tegevusalal kui teise lepinguosalise riigi ettevõtja, kelle püsiv tegevuskoht ta on.

3. Püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvutades võib tuludest maha arvata juhtimis- ja halduskulud ning tegevuskohaga seotud muud kulud, sõltumata sellest, kas need tekivad püsiva tegevuskoha asukoha riigis või mujal.

4. Kui lepinguosalises riigis on püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit kindlaks määrates tavaliselt jaotatud ettevõtja kogukasum ettevõtja osade vahel proportsionaalselt, ei ole lõikega 2 vastuolus lepinguosalise riigi õigus kasutada nimetatud meetodit juhul, kui meetodi rakendamise tulemus on kooskõlas selle artikli põhimõtetega.

5. Kasumit ei omistata püsivale tegevuskohale, kui ettevõtja ostab selle kaudu kaupa ainult oma tarbeks.

6. Eelmistes lõigetes käsitletud kasumit arvutades rakendatakse igal aastal sama meetodit, kui ei ole küllaldast põhjust seda muuta.

7. Kui kasum hõlmab lepingu teistes artiklites käsitletud tulu, kohaldatakse teisi asjakohaseid sätteid.

Artikkel 8. Mere- ja õhutransport

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistest mere- ja õhuvedudest saadud kasum maksustatakse ainult selles riigis.

2. Lõige 1 kehtib ka kasumi kohta, mis saadakse osalusest puulis või muud liiki ühises äritegevuses või rahvusvahelises transpordiorganisatsioonis.

Artikkel 9. Seotud ettevõtjad

1. Kui
a) lepinguosalise riigi ettevõtja otse või kaudselt osaleb teise lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollib ettevõtjat või kui tal on osalus ettevõtja osa- või aktsiakapitalis; või

b) samad isikud otse või kaudselt osalevad mõlema riigi ettevõtja juhtimises, kontrollivad ettevõtjaid või kui neil on osalus mõlema ettevõtja osa- või aktsiakapitalis

ning ettevõtjad järgivad omavahelistes äri- ja rahandussuhetes iseseisvate ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, mille tõttu jääb ettevõtja kasum eeldatavast väiksemaks, loetakse ettevõtja kasumiks eeldatav kasum ja see maksustatakse asjakohaselt.

2. Kui lepinguosaline riik arvab oma ettevõtja tulu hulka ja asjakohaselt maksustab tulu, mis on teises lepinguosalises riigis maksustatud selle riigi ettevõtja tuluna ja mille oleks saanud esimesena nimetatud riigi ettevõtja, kui ettevõtjad oleksid omavahelistes suhetes järginud sama laadi tingimusi nagu iseseisvad ettevõtjad, korrigeerib teine riik tulult tasutavat maksusummat, kui ta leiab, et selle täpsustamine on õigustatud. Maksusummat korrigeerides arvestatakse lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud konsulteerivad vajaduse korral teineteisega.

3. Lõige 2 ei kehti pettuse, kohustuse tahtliku rikkumise või hooletuse korral.

Artikkel 10. Dividend

1. Dividendi, mida lepinguosalise riigi residendist äriühing maksab teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada selles teises riigis.

2. Dividendi võib maksustada ka selles lepinguosalises riigis, mille residendist äriühing dividendi maksab; kui dividendi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, võib dividendilt maksu kinni pidada kuni 10 protsenti dividendi brutosummast.

Lõiget ei kohaldata äriühingu selle kasumi maksustamisel, millest dividendi makstakse.

3. Selles artiklis käsitatakse dividendina tulu aktsiatest, osadest või muust kasumi saamise õigusest, mis ei ole võlanõue, ning teistest õigustest saadavat tulu, mida käsitatakse dividendina või muu kasumijaotisena seda maksva äriühingu residendiriigi seaduste kohaselt. Mõiste dividend hõlmab ka tulu kokkuleppest või võlakohustusest, mis annab õiguse saada kasumijaotist tuluallika riigi seadustes sätestatud ulatuses.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist dividendi saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu teises lepinguosalises riigis, mille resident dividendi maksev äriühing on, ja kus ta saab dividendi seoses püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu toimuva äritegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7 või 14.

5. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing saab tulu teisest lepinguosalisest riigist, ei või see teine riik maksustada äriühingu makstavat dividendi ega jaotamata kasumit, kuigi need sisaldavad tulu, mis on tekkinud selles teises riigis; see ei kehti teise lepinguosalise riigi residendile makstava dividendi kohta ega sellelt osaluselt makstava dividendi kohta, mis on seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskohaga või kindla kohaga.

Artikkel 11. Intress

1. Intressi, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada selles teises riigis.

2. Nimetatud intressi võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see lepinguosaline riik, kus intress tekib. Kui intressi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, võib intressilt maksu kinni pidada kuni 10 protsenti intressi brutosummast.

3. Lõikest 2 olenemata ei maksustata lepinguosalises riigis selles riigis tekkinud intressi, mille saaja on teise lepinguosalise riigi valitsus või keskpank või täielikult valitsusele kuuluv finantsasutus; sama kehtib valitsuse tagatud laenudelt makstud intressi kohta.

4. Selles artiklis käsitatakse intressina tulu, mida saadakse tagatud või tagamata võlanõudest või valitsuse väärtpaberitest või võlakohustusest ja nendega seotud maksetest; artikli 10 lõiget 3 arvestades käsitatakse intressina ka tulu võlakohustusest, mis annab õiguse saada kasumijaotist. Hilinenud makse eest võetavat viivist intressina ei käsitata.

5. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist intressisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus intress tekib ja kus ta saab intressi püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu toimuva äritegevusega seotud võlanõudelt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7 või 14.

6. Intress on tekkinud lepinguosalises riigis, kui intressi maksab selle riigi resident. Kui võlgnevus, millelt intressi makstakse, on seotud püsivas tegevuskohas või äritegevuse kindlas kohas toimuva tegevusega ning kui intressi maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht või äritegevuse kindel koht, on intress tekkinud püsiva tegevuskoha või äritegevuse kindla koha riigis.

7. Kui intressi maksja ja intressi saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab võlanõude eest makstava intressi summa selle summa, milles oleksid intressi maksja ja intressi saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summa suhtes. Enammakstud intress maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 12. Litsentsitasu

1. Litsentsitasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada selles teises riigis.

2. Nimetatud litsentsitasu võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see lepinguosaline riik, kus litsentsitasu tekib; kui litsentsitasu saaja on teise lepinguosalise riigi resident, võib litsentsitasult maksu kinni pidada kuni 10 protsenti litsentsitasu brutosummast.

3. Selles artiklis käsitatakse litsentsitasuna makset, mida saadakse kino- või telefilmi või raadio- või televisioonisaate salvestise, kirjandus- või kunstiteose või teadustöö autoriõiguse; patendi, kaubamärgi, disaini või mudeli, plaani või salajase valemi või tehnoloogilise protsessi või tööstusliku, kaubandusliku või teadusalase sisseseade ja oskusteabe kasutamise eest või kasutamise õiguse eest.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist litsentsitasu saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus litsentsitasu tekib ja kus ta saab litsentsitasu püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu toimuvas äritegevuses kasutatavast õigusest või varast. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7 või 14.

5. Litsentsitasu on tekkinud lepinguosalises riigis, kui tasu maksja on selle riigi resident. Kui litsentsitasu maksmise kohustus on seotud püsivas tegevuskohas või äritegevuse kindlas kohas toimuva tegevusega ning litsentsitasu maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht või äritegevuse kindel koht, on litsentsitasu tekkinud püsiva tegevuskoha või äritegevuse kindla koha riigis.

6. Kui litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja või nende mõlema ja muu isiku erisuhte tõttu ületab asja kasutamise või kasutamise õiguse või oskusteabe eest makstava litsentsitasu summa selle summa, milles oleksid litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summa suhtes. Enammakstud litsentsitasu maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduse kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 13. Kasu vara võõrandamisest

1. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu artiklis 6 määratletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisest, võib kasu maksustada selles teises riigis.

2. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu osaluse võõrandamisest sellises äriühingus, kelle vara otse või kaudselt koosneb põhiliselt teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, mis on määratletud artiklis 6, võib saadud kasu maksustada selles teises riigis.

3. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu sellise vallasvara võõrandamisest, mida kasutatakse teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses, kindlas kohas oma kutsealal tegutsedes, või püsiva tegevuskoha (eraldi või koos ettevõttega) või kindla koha võõrandamisest, võib seda kasu maksustada selles teises riigis.

4. Kui lepinguosalise riigi ettevõtja saab kasu rahvusvahelises transpordis kasutatava laeva või õhusõiduki või selle juurde kuuluva vallasvara võõrandamisest, maksustatakse kasu ainult selles riigis.

5. Lõigetes 1, 2, 3 ja 4 käsitlemata vara võõrandamisest saadud kasu maksustatakse ainult vara võõrandaja residendiriigis.

Artikkel 14. Kutsetegevus

1. Lepinguosalise riigi residendist füüsilise isiku kutsetegevusest või ettevõtlusest saadud tulu maksustatakse ainult selles riigis. Kui füüsiline isik tegutseb teises lepinguosalises riigis asuvas kindlas kohas, võib selles teises riigis maksustada ainult tuluosa, mis on omistatav sellele kindlale kohale. Kui lepinguosalise riigi residendist füüsiline isik viibib teises lepinguosalises riigis kauem kui 183 päeva maksuaastal algava või lõppeva kaheteistkümnekuuse perioodi jooksul, loetakse tal selles teises riigis olevat kindel koht ja tuluosa, mis on omistatav sellele kindlale kohale, võib maksustada selles teises riigis.

2. Selles lepingus käsitatakse *kutsetegevusena* eraviisilist teadus- ja haridustööd, kirjandus- ja kunstialast tegevust ning arsti, juristi, inseneri, arhitekti, hambaarsti ja raamatupidaja erapraksist või muud seda laadi tegevust.

Artikkel 15. Palgatöö

1. Arvestades artikleid 16, 18 ja 19, maksustatakse lepinguosalise riigi residendi palk ja töösuhtest saadud muu tasu ainult selles riigis. Kui lepinguosalise riigi resident on töötanud ka teises lepinguosalises riigis, võib nimetatud tasu maksustada selles teises riigis.

2. Lõikega 1 ei ole vastuolus maksustada ainult lepinguosalises riigis tasu, mida selle riigi resident saab töösuhtest teises lepinguosalises riigis, kui:
a) tasu saaja viibib teises lepinguosalises riigis kokku kuni 183 päeva sellel maksuaastal algava või lõppeva kaheteistkümnekuuse perioodi vältel;
b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse selle tööandja nimel, kes ei ole teise lepinguosalise riigi resident;
c) tööandja ei maksa tasu teises riigis asuva püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu.

3. Eelmiste lõigetega ei ole vastuolus maksustada lepinguosalises riigis selle riigi ettevõtja rahvusvahelises transpordis kasutatava mere- või õhusõidukil töötamise eest saadud tasu.

Artikkel 16. Juhatuse liikme töötasu

Juhatuse liikme töötasu ja muud seda laadi tasu, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu juhatuse või muu sellise organi liikmena, võib maksustada selles teises riigis.

Artikkel 17. Loometöötaja ja sportlase tulu

1. Artiklitest 14 ja 15 olenemata võib lepinguosalise riigi residendi tulu, mida ta saab teises lepinguosalises riigis teatris, filmis, raadios või televisioonis esinemise eest või muusiku või sportlasena tegutsedes, maksustada selles teises riigis.

2. Artiklitega 7, 14 ja 15 ei ole vastuolus, kui loometöötaja või sportlase teenitud tulu, mis laekub tema asemel teisele isikule, maksustatakse riigis, kus loometöötaja või sportlane tegutseb.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui loometöötaja või sportlane saab tulu lepinguosalises riigis toimuvast tegevusest, mida täielikult või põhiliselt rahastatakse ühe või mõlema lepinguosalise riigi või selle kohaliku omavalitsuse või muu haldusüksuse vahenditest. Sel juhul maksustatakse tulu ainult loometöötaja või sportlase residendiriigis.

Artikkel 18. Pension

Lepinguosalise riigi residendi pension või varasema töötamise eest saadud muu seda laadi tasu maksustatakse selles riigis, välja arvatud artikli 19 lõikes 2 nimetatud pension.

Artikkel 19. Riigiteenistus

1. a) Palk ja töösuhtest saadud muu tasu, mida lepinguosaline riik või selle kohalik omavalitsus või muu haldusüksus maksab isikule riigi või kohaliku omavalitsuse või muu haldusüksuse ametiasutuses töötamise eest, maksustatakse ainult selles riigis; sätet ei kohaldata pensionile.
b) Selline palk ja muu tasu maksustatakse ainult teises lepinguosalises riigis, kui isik on töötanud selles riigis ning:
(i) ta on selle riigi resident ja kodanik;
(ii) residentsus tuleneb ka muust asjaolust kui töötamine.

2. a) Pension, mida lepinguosaline riik või selle kohalik omavalitsus või muu haldusüksus maksab või mida nende loodud fondidest makstakse isikule töötamise eest riigi või selle kohaliku omavalitsuse või muu haldusüksuse ametiasutuses, maksustatakse ainult selles riigis.
b) Selline pension maksustatakse ainult teises lepinguosalises riigis, kui pensioni saaja on teise riigi resident ja kodanik.

3. Lepinguosalise riigi või selle kohaliku omavalitsuse või muu haldusüksuse äritegevusega seotud töö eest saadud palga ja muu tasu ning pensioni kohta kehtivad artiklid 15, 16, 17 ja 18.

Artikkel 20. Üliõpilase tulu

Lepinguosaline ei maksusta tema riigis õpingutel või praktikal viibiva üliõpilase ülalpidamiseks, õpinguteks või praktikaks tehtavaid väljamakseid, kui üliõpilane on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne õppima või praktikale asumist ja väljamakse tehakse väljaspool õppimiskoha riiki asuvast allikast.

Artikkel 21. Muu tulu

1. Lepinguosalise riigi residendi tulu, mida lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustatakse tulu tekkimise kohast olenemata ainult selles riigis. Loterii- ja hasartmänguvõitudena saadud tulu võib maksustada ka selles riigis, kus tulu tekib.

2. Lõige 1 ei kehti selle tulu kohta, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha kaudu tegutsedes või selles teises riigis asuvas kindlas kohas toimuvast kutsetegevusest, kui õigused või vara, millest tulu on tekkinud, on seotud püsiva tegevuskohaga või kindla kohaga; sellistel juhtudel kohaldatakse artiklit 7 või 14. Lõige ei kehti artikli 6 lõikes 2 määratletud kinnisvarast saadud tulu kohta.

Artikkel 22. Kapital

1. Artiklis 6 määratletud kinnisvarast koosnevat vara, mis kuulub lepinguosalise riigi residendile ja asub teises lepinguosalises riigis, võib maksustada selles teises riigis.

2. Vallasvara, mis on osa lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses kasutatavast varast või kindla koha kaudu toimuvas kutsetegevuses kasutatavast varast, võib maksustada selles teises riigis.

3. Lepinguosalise riigi ettevõtja laev või õhusõiduk ja selle juurde kuuluv vallasvara, mida lepinguosalise riigi ettevõtja kasutab rahvusvahelises transpordis, maksustatakse ainult selles riigis.

4. Lepinguosalise riigi residendi muu vara maksustatakse ainult selles riigis.

Artikkel 23. Topeltmaksustamise vältimine

1. Eesti residendi puhul välditakse topeltmaksustamist järgmiselt:
a) kui Eesti resident saab tulu või kui tal on vara, mida selle lepingu kohaselt võib maksustada Slovakkias, ja kui Eesti seadused ei sisalda soodsamaid sätteid, lubab Eesti:
(i) residendi tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub Slovakkias tasutud tulumaksuga;
(ii) residendi kapitalimaksust maha arvata summa, mis võrdub Slovakkias tasutud kapitalimaksuga.

Mahaarvatud summa ei ületa Eesti tulu- või kapitalimaksu seda osa, mis on arvutatud enne tasutud maksusumma mahaarvamist tulult või varalt, mida võib maksustada Slovakkias;
b) Kui Eesti residendist äriühing saab punkti a kohaselt dividendi Slovakkia residendist äriühingult, kelle hääleõiguslikest aktsiatest kuulub talle vähemalt 10 protsenti, sisaldab Slovakkias tasutud maks peale dividendilt tasutud maksu ka dividendi maksmise aluseks olevalt kasumiosalt tasutud maksu.

2. Slovakkia residendi puhul välditakse topeltmaksustamist järgmiselt:

Slovakkia võib oma residendi maksubaasi lisada tulu ja vara, mida lepingu kohaselt võib maksustada Eestis, kuid lubab residendi tulu- või kapitalimaksust maha arvata summa, mis võrdub Eestis tasutud maksuga. Mahaarvatud summa ei ületa Slovakkia tulu- või kapitalimaksu seda osa, mis on arvutatud enne tasutud maksusumma mahaarvamist tulult või varalt, mida selle lepingu kohaselt võib maksustada Eestis.

3. Kui lepingu mõne artikli kohaselt on lepinguosalise riigi residendi tulu selles riigis maksust vabastatud, võib lepinguosaline riik seda arvesse võtta oma residendi ülejäänud tulult maksusummat arvutades.

Artikkel 24. Võrdne kohtlemine

1. Lepinguosaline riik maksustab teise lepinguosalise riigi kodaniku ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevaid nõudeid samadel alustel nagu oma kodanikule, eelkõige seoses residentsusega. Artikliga 1 ei ole vastuolus kohaldada seda sätet isikule, kes ei ole kummagi lepinguosalise riigi resident.

2. Lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalises riigis asuv püsiv tegevuskoht maksustatakse samadel alustel kui teise lepinguosalise riigi samal tegevusalal tegutsev ettevõtja. Seda lõiget ei tõlgendata kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residendile tema perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu samasuguseid maksusoodustusi, -vabastusi või -vähendusi, mida ta võimaldab oma residendile.

3. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib maksustatavat kasumit kindlaks määrates sellest maha arvata teise lepinguosalise riigi ettevõtjale makstud intressi, litsentsitasu või muu väljamakse samadel alustel nagu väljamakse oma riigi residendile; sätet ei kohaldata artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõikes 7 ega artikli 12 lõikes 6 nimetatud juhtudel. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib oma maksustatavast varast maha arvata kohustused teise lepinguosalise riigi residendi ees samadel tingimustel nagu kohustused oma riigi residendi ees.

4. Lepinguosalise riigi ettevõtjat, milles teise lepinguosalise riigi residentidel on otsene või kaudne osalus, ei maksustata kõrgemalt ega esitata talle maksustamisega seotud lisanõudeid võrreldes sama riigi teise ettevõtjaga.

5. Artikliga 2 ei ole vastuolus kohaldada seda artiklit kõigile maksudele.

Artikkel 25. Vastastikuse kokkuleppe menetlus

1. Kui isik arvab, et lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole lepinguga kooskõlas, võib ta lepinguosaliste riikide seadustest sõltumata esitada kaebuse oma residendiriigi pädevale ametiisikule. Kui tema kaebuse suhtes tuleb kohaldada artikli 24 lõiget 1, siis esitab ta asja menetlemiseks selle lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule, mille kodanik ta on. Kaebus esitatakse menetlemiseks kolme aasta jooksul alates päevast, millal on lepingut rikkuvat maksustamist põhjustavast tegevusest teada saadud.

2. Kui kaebus on pädeva ametiisiku arvates õigustatud ja ta rahuldavat lahendust ei leia, püüab ametiisik kaebuse lahendada vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi pädeva ametiisikuga, järgides põhimõtet, et lepingut rikkuvat maksustamist tuleb vältida. Saavutatud kokkulepe täidetakse lepinguosaliste riikide seadustes ettenähtud ajapiirangut kohaldamata.

3. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkivad küsimused lahendada vastastikusel kokkuleppel. Topeltmaksustamise vältimiseks võivad nad teineteisega konsulteerida ka lepingus käsitlemata juhtudel.

4. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad eelmistes lõigetes käsitletud kokkuleppele jõudmiseks teineteisega vahetult suhelda pädevatest ametiisikutest või nende esindajatest moodustatud ühise komisjoni kaudu.

Artikkel 26. Teabevahetus

1. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vahetavad lepingu järgimiseks ja lepinguosaliste riikide seaduste täitmiseks teavet lepinguosalises riigis kehtestatud maksude kohta tingimusel, et maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Artikkel 1 teabevahetust ei piira. Lepinguosaline riik käsitab teisest lepinguosalisest riigist saadud teavet saladusena samamoodi nagu oma seaduste alusel saadud teavet; teave antakse isikule ja ametivõimule (sealhulgas kohtud ja haldusasutused), kes esimeses lauses nimetatud makse määrab või neid kogub või sisse nõuab või kes lahendab maksudega seotud kaebusi. Seda teavet kasutatakse ainult eelloetletud eesmärkidel. Teavet võib avaldada üksnes avalikul kohtuistungil või kohtuotsuses.

2. Lõiget 1 ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:
a) kasutada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide õigus- ja halduspraktikaga;
b) anda teavet, mis ei ole lepinguosaliste riikide seaduste alusel või tavapärases haldusmenetluses kättesaadav;
c) anda teavet, mis sisaldab äri- või kutsesaladust või tootmisprotsessi käsitlevaid salajasi andmeid, või teavet, mille avaldamine on vastuolus avaliku korraga (*ordre public*).

Artikkel 27. Diplomaatilise esinduse liige ja konsulaarasutuse liige

Lepingut ei kohaldata diplomaatilise esinduse ega konsulaarasutuse liikme rahalistele soodustustele, mis on ette nähtud rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud põhimõtete ja erikokkulepete alusel.

Artikkel 28. Lepingu jõustumine

1. Leping ratifitseeritakse ja ratifitseerimisteated vahetatakse esimesel võimalusel.

2. Leping jõustub päeval, millal teated on vahetatud, ning lepingut kohaldatakse mõlemas riigis:
a) maksule, mis peetakse kinni alates lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist saadavalt tulult;
b) tulu- ja kapitalimaksule, mis makstakse lepingu jõustumisele järgneva aasta 1. jaanuaril või pärast seda algaval kalendriaastal.

Artikkel 29. Lepingu lõpetamine

Leping kehtib, kuni lepinguosaline riik selle lõpetab. Lepinguosaline riik võib lõpetada lepingu selle jõustumisest arvates viie aasta pärast, kui ta on sellest diplomaatiliste kanalite kaudu kirjalikult ette teatanud vähemalt kuus kuud enne kalendriaasta lõppu. Sel juhul lakkab leping mõlemas riigis kehtimast:
a) tulult kinnipeetava maksu kohta selle kalendriaasta 1. jaanuaril, mis järgneb lepingu lõpetamise teate edastamise aastale;
b) tulu- ja kapitalimaksu kohta selle kalendriaasta 1. jaanuaril, mis järgneb lepingu lõpetamise teate edastamise aastale.

Selle kinnituseks on volitatud isikud lepingule alla kirjutanud.

Sõlmitud 21. oktoobril 2003. aastal Bratislavas kahes eksemplaris eesti, slovaki ja inglise keeles. Tekstid on võrdselt autentsed. Tõlgendamiserinevuse korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi nimel
Kristiina OJULAND

Slovaki Vabariigi nimel
Eduard KUKAN

PROTOKOLL

Eesti Vabariigi ja Slovaki Vabariigi vahelise tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingu allakirjutamisel on pooled kokku leppinud, et lepingule lisatakse järgmised sätted, mis moodustavad lepingu lahutamatu osa.

1. Artiklite 6 ja 13 lisa

Tulu ja kasu lepinguosalises riigis asuva ja artiklis 6 määratletud kinnisvara võõrandamisest maksustatakse artikli 13 kohaselt.

2. Artikli 7 lisa

Lepinguosalised riigid on kokku leppinud, et see artikkel ei takista lepinguosalist riiki kohaldamast kindlustustegevuse maksustamisel oma seadust, kui selline seadus on lepingu allakirjutamise ajal jõus ja selle põhimõtteid ei ole muudetud.

3. Artikli 7 lõike 3 lisa

Lepinguosalised riigid on kokku leppinud, et kuludena lubatakse maha arvata need kulud, mis on vahetult seotud püsiva tegevuskoha äritegevusega.

Selle kinnituseks on volitatud isikud protokollile alla kirjutanud.

Sõlmitud 21. oktoobril 2003. aastal Bratislavas kahes eksemplaris eesti, slovaki ja inglise keeles. Tekstid on võrdselt autentsed. Tõlgendamiserinevuse korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi nimel	**Slovaki Vabariigi nimel**
Kristiina OJULAND	**Eduard KUKAN**

CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF ESTONIA AND THE SLOVAK REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Republic of Estonia and the Slovak Republic,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
a) in Estonia:
(i) the income tax (*tulumaks*);
(ii) the local income tax (*kohalik tulumaks*);
(hereinafter referred to as “Estonian tax”);
b) in Slovakia:
(i) the tax on income of individuals (*dan z prijmov fyzickych osob*);
(ii) the tax on income of legal persons (*dan z prijmov pravnickych osob*);
(iii) the tax on immovable property (*dan z nehnutelnosti*);
(hereinafter referred to as “Slovak tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
a) the term “Estonia” means the Republic of Estonia and, when used in the geographical sense, means the territory of Estonia and any other area adjacent to the territorial waters of Estonia within which under the laws of Estonia and in accordance with international law, the rights of Estonia may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;
b) the term “Slovakia” means the Slovak Republic and, when used in a geographical sense, means its territory, within which the Slovak Republic exercises its sovereign rights and jurisdiction, in accordance with the rules of international law;
c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Estonia or Slovakia, as the context requires;
d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
h) the term “competent authority” means:
(i) in Estonia, the Minister of Finance or his authorised representative;
(ii) in Slovakia, the Minister of Finance or his authorised representative;
i) the term “national” means:
(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for purposes of enjoying benefits under the Convention.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

a) a place of management;
b) a branch;
c) an office;
d) a factory;
e) a workshop, and
f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” likewise encompasses:
a) a building site or construction or installation project only if it lasts more than nine months;
b) the furnishing of services, including consultancy and managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, any option or similar right to acquire immovable property, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where
a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud or wilful default or neglect.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares of any description, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident. The term “dividends” also includes income from arrangements, including debt obligations, carrying the right to participate in profits to the extent so characterised under the law of the Contracting State in which the income arises.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State or the Central Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and, subject to paragraph 3 of Article 10, whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case,

the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting and other means of image or sound reproduction, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company the assets of which consist mainly, directly or indirectly, of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by that enterprise or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to

him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, and
b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors’ fees

Directors’ fees and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government service
1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
(i) is a national of that State; or
(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student, a business apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State. However, income in the form of winnings from gaming and lotteries, arising in the other Contracting State, may also be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of double taxation

1. In Estonia, double taxation shall be eliminated as follows:
a) Where a resident of Estonia derives income or owns capital which, in accordance with this Convention, may be taxed in Slovakia, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Estonia shall allow:
(i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Slovakia;
(ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in Slovakia.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax in Estonia as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Slovakia.
b) For the purposes of sub-paragraph a), where a company that is a resident of Estonia receives a dividend from a company that is a resident of Slovakia in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in Slovakia shall include not only the tax paid on the dividend, but also the appropriate portion of the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.

2. In Slovakia, double taxation shall be eliminated as follows:

Slovakia, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or capital which according to the provisions of this Convention may also be taxed in Estonia, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Estonia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Slovak tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Estonia.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of the tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in

relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect in both Contracting States:
a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:
a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice of termination has been given;
b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice of termination has been given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Bratislava this 21 day of October 2003, each in the Estonian, Slovak and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Estonia	**For the Slovak Republic**
Kristiina OJULAND	**Eduard KUKAN**

PROTOCOL

TO THE CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF ESTONIA AND THE SLOVAK REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

At the signing of the Convention between the Republic of Estonia and the Slovak Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (hereinafter referred to as “the Convention”), the undersigned have agreed upon the following provision which shall form an integral part of the Convention:

1. With reference to Article 6 and Article 13

All income and gains from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in a Contracting State may be taxed in accordance with the provisions of Article 13.

2. With reference to Article 7

It is understood that nothing in this Article shall prevent a Contracting State from applying its law relating to the taxation of any person who carries on the business of insurance (as long as that law is in effect on the date

of signature of this Convention and has not been changed otherwise than in minor respects so as not to affect its general character).

3. With reference to paragraph 3 of Article 7

It is understood that the expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only those deductible expenses directly relating to the business of the permanent establishment.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Bratislava this 21 day of October 2003, each in the Estonian, Slovak and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Estonia
Kristiina OJULAND

For the Slovak Republic
Eduard KUKAN